

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

«...Κάτι γίνεται με τη πολιτική των κομμουνιστικών χωρών των άποικων ; Είναι η πολιτική τους μία σταθερή επαναστατική ή αντιιμπεριαλιστική πολιτική, που στηρίζεται μόνο πάνω στα συμφέροντα των μαζών, ή μονάχα αλλάζει ανάλογα με τις ανάγκες της εξωτερικής πολιτικής του Στάλιν;»

(ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΟΥΣ ΕΓΓΛΕΖΟΥΣ 4 ΔΙΕΘΝΙΣΤΕΣ — 1947).

Διευθύνεται από ΣΤΥΛΙΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	Γραμμή : ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝ	Γράμματα - Ανταποκρίσεις : Λευκωσία — Αγ. Αντωνίου 1	ΔΕΤΚΩΣΙΑ — ΚΤΗΡΟΥ 2η χρονιά — 77 φύλλο	Συνδρομές Έσωτερικού : Χρονιάτικη 10/- Έξωγήνη 5/-	Κυκλοφορεί κάθε ΤΡΙΤΗ Τιμή 1 ΓΡΟΣΙ
---	---------------------------------	---	---	---	---------------------------------------

Οι μεγάλες πολιτικές ήττες προκαλούν, αναπόφευχτα, μία αναθεώρηση των αξιών, που γενικά εκδηλώνεται προς δύο κατευθύνσεις : 'Απ' τη μία μεριά η αληθινή πρωτοπορεία, πλουτισμένη απ' την πείρα της ήττας, υπερκασιζεται με όλες της τις δυνάμεις την κληρονομιά της επαναστατικής σκέψης και, πάνω σ' αυτή τη βάση, πολεμάει να μορφώσει καινούργια πλαίσια για τους μαζικούς αγώνες που θα ακολουθήσουν. 'Απ' την άλλη μεριά οι ρουτινιέριδες, οι κεντριστές και οι έρασιτέχνες, τρομαγμένοι απ' την ήττα, κάνουν ό,τι μπορούν για να καταστρέψουν την αυθεντικότητα της επαναστατικής παράδοσης, και επιστοδορμευμένοι ανασχημάτων, μιά... «Νέα Θεωρία» !

Θα μπορούσε κανείς να υποδείξει πάρα πολλά παραδείγματα ιδεολογικής αντίδρασης που, τις πιο πολλές φορές, παίρνει το χαρακτήρα του άφηνισμού. 'Όλη η φιλολογία της Β' και Γ' Διεθνούς, όπως και των δορυφόρων τους του Γραφείου του Λονδίνου, αποτελούν ουσιαστικά από τέτοια παραδείγματα. Καμιά ένδειξη Μαρξιστικής ανάλυσης. Ούτε μία σοβαρή προσπάθεια, για εξήγηση των αιτιών της ήττας. Για το μέλλο ούτε μία καινούργια λέξη. Τίποτε άλλο από κλισιές, συμβολισμούς, φετιές και, πάνω απ' όλα, προσπάθεια για τη δική τους γραφειοκρατική αυτοσυντήρηση.

«Ε. ΠΑΛΗ»—1946

(ΤΡΟΤΣΚΥ)

ΧΩΡΙΣ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΗΣΗ!

Διεκήρυξαν ότι ο πόλεμος έγινε, για μία «δικαίη» ειρήνη! Για τη συντριβή του φασισμού! Για τη λαϊκή δημοκρατία! Μας είπαν ότι αν θουτήχηκε η ανθρωπότητα στο λουτρό του αίματος, αυτό έγινε για ν' αποκτήσουμε ένα καθεστώς μόνιμης ειρήνης! Μας είπαν οι Έλληνες καπιταλιστές και οι πράκτορές τους, ότι αγωνίζονται για την «ανεξαρτησία» της χώρας «μας»! Και η φωνή μας ενάντια στο ληστρικό χαρακτήρα του πολέμου πνιγόνταν στα ούρλιαχτά του εθνικισμού, του «Αντιφασισμού», της πατριδοκαπηλίας! Μά ο πόλεμος έλειξε. Ο φασισμός κατέρρευσε. Κι' έφτασε η ώρα της οικοδόμησης της ειρήνης.

Και θέλουμε στο χαλκίο της ειρήνης στο Παρίσι τους ληστές του Λονδίνου και της Ουάσιγκτον να παλεύουν μεταξύ τους απ' τη μία μεριά, και με τους διπλωμάτες του Κρεμλίνου απ' την άλλη, για τη διανομή της λείας. Για το μίσος των άποικων. Για την άρπαξη των πηγών πρώτων υλών. Για το κούρσεμα των μικρών κρατών. Η πάλη τους είναι ένας άγριος αγώνας για προσαρτήσεις και αποζημιώσεις. Και κοντά σ' αυτούς οι κεφαλαιοκράτες των μικρών χωρών, σέρνοντας με τη κοιλιά και με τα γόνατα για να εκλιπαρήσουν το μερτικό τους. Λίγα ψίχουλα, απ' το συμπόσιο της ιμπεριαλιστικής ειρήνης.

Και εκεί που η ανθρωπότητα με αγωνία αναμένει να θεμελιωθεί η ειρήνη, αποκαλύπτονται οι βαθύτατες αντιθέσεις και ανταγωνισμοί που προετοιμάζουν τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο.

Και θέλουμε στη χώρα μας να διεξάγεται μία φοβερή εθνικιστική καμπάνια. Για τα «Εθνικά μας δικαιώματα»! Για τις «Εθνικές μας διεκδικήσεις»! 'Η άστική τάξη της χώρας μας διεκδικεί τα Δωδεκάνησα, τη Βόρειο 'Ηπειρο, τη διαρύθμιση των Βουλγαρικών συνόρων! Οι δημοκράτες του Κέντρου πήγαν πιο πέρα. Απαιτούν φιλικά το Μοναστήρι! 'Αλλά οι «σοσιαλιστές» και «κομμουνιστές» υπερκασιζούν τους πάντες. Το ΕΑΜ διατυπώνει αξιώσεις πάνω στην 'Ανατολική Θράκη! Και, όλοι μαζί, διεκδικούν σε βάρος των ήττημένων άδελφάτους άποζημιώσεις.

Κανείς δεν περίμενε βέβαια απ' τους άστούς έμπορους του πολέμου, και απ' τους υπαλλήλους τους διαφορετική στάση. 'Αλλά το έπανάστ. προλεταριάτο έμεινε κατάπληκτο μπροστά στον άβυσσάλ κυνισμό, που εκδηλώθηκε ο σωβινισμός τους.

Ο Ζαχαριάδης εξαπολύει μύδρους ενάντια στους Τούρκους. «Τους προαιώνιους έχθρους μας»! Διαγγέλει το μίσος κατά των 'Οθωμανών της Θράκης. Και ο Τσιριμώκος πνέει μένεα κατά το πατριωτικό μετώπο της Βουλγαρίας! 'Εξεγείρεται ο πατριωτισμός του για τις Ιταμές αξιώσεις διεξόδου στο Αιγαίο! Και άναρωτιέται: «Τίποτα λοιπόν δεν άλλαξε στη Βουλγαρία. Πήραν οι Βούλγαροι άριστοροί την έξουσία απ' τους φασίστες. Τους πήρανε, λοιπόν, και το Σωβινισμό!»

Και πραγματικά, θρσκόμασε μπροστά στο θέμα σωβινιστικής κραπάλης. Οι «άριστεροι» της Βουλγαρίας παίρνουν το σωβινισμό των Βουλγα-

Η ΜΑΖΑ ΓΡΑΦΕΙ !

Μόνο η 4η Διεθνής!

Ε ! συντρόφοι παρτιζάνοι, το Σφυρί και το Δρεπάνι, η Γροθιά όλα τα κάνει, μόνο η Κόκκινη Γροθιά!

Σεις! του κόσμου οι προλάτες, ξεθωριάστε πια τις στράτες από τους γραφειοκράτες, κι' είν' η νίκη πια κοντά!

άν, συντρόφοι, συναχτείτε, κι' αγωνιάστε και δείτε, ένα σώμα όρμιστείτε, μ' ένα όημα της ψυχής,

πώς, συντρόφοι παρτιζάνοι, το Σφυρί και το Δρεπάνι, η Γροθιά όλα τα κάνει, η 4η Διεθνής !

(11 του Φλεβάριου, του 1948)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝ

ρων φασιστών. Οι «άριστεροι» της Ελλάδας δανείζονται τα σύμβολα των Ελλήνων μεγαλοιδεστών. Οι άρχηγοί του «Πατριωτικού Μετώπου» και το ΕΑΜ μεταμορφώνονται, μπροστά στα κατάπληκτα μάτια του προλεταριάτου, από «εθνικοαπελευθερωτικές» χρυσολιθίδες σε προαστριτικά σκουλήκια !

Το πρόγραμμα εθνικών επιδιώξεων για την ειρήνη του Κουλίτσεφ, Γεωργκήφ, Δημητρώφ, δεν διαφέρει απ' το πρόγραμμα των Ελλήνων όμοιόν τους, έξω απ' ότι είναι το πρόγραμμα της μιάς ή της άλλης, πουρζουαζίας. Οι μερικές παραλλαγές και οι μεταβολές στην πολιτική σκηνοθεσία, τίποτα δεν άλλαξαν απ' την άποψη του ταξικού περιεχομένου των προγραμμάτων ειρήνης. 'Αλλάξε μόνο, κατά ποσοτική άναλογία, η θρασύτητα, η απάτη και η υποκρισία των λακέδων του καπιταλισμού. Μόνο ποσοτική μεταβολή μπορεί, έπίσης, να παρατηρήσουμε ανάμεσα στους σοσιαλπατριώτες του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, τον Κασούτσκι, Βατερβέλντε, Τουράτι, Τόμας και Σια, και τους σημερινούς άπογόνους του σοσιαλσωβινισμού τους.

Το προλεταριάτο, δεν μπορεί και δεν πρέπει να θαδίζει πάνω στις λύσεις του 'Εθνικισμού που υποδείχνουν οι ιμπεριαλιστές, οι εθνικές κεφαλαιοκράτες, και οι προδότες του επαναστατικού Μαρξισμού. Τα συμφέροντά του και η άποστολή του καθορίζονται απ' τις θεμελιώδεις τάσεις της οικονομικής εξέλιξης, απ' τον επαναστατικό χαρακτήρα της επόχης που περνάμε, και απ' τη σοσιαλιστική ιστορική άποστολή του. Το προλεταριάτο, στη πάλη του για τη πραγματική του απελευθέρωση, δε μπορεί παρά να αντιτάξει όλη του την έχθρότητα στις όποιες εσθήτες 'Εθνικές επιδιώξεις.

'Η διαρύθμιση των συνόρων προς τη Βουλγαρία είναι μία πρόστυχη δικαιολογία, που σκεπάζει τις καταπιεστικές και εκμεταλλευτικές διαθέσεις της ελληνικής πουρζουαζίας, ενάντια στους αντίστοιχους Βουλγαρικούς πληθυσμούς. Το ίδιο ισχύει για τις αξιώσεις πάλι στη Β. 'Ηπειρο, τη Θράκη, τα Δωδεκάνησα και τη Κ. ύ. προ. Παντού οι πουρζουαζικές διεκδικήσεις έχουν για κίνητρο, την επέχταση του πεδίου εκμετάλλευσής.

Το κόμμα μας αντιτάσσεται σε κάθε προσαρτηση και εξήγει, ούς καταπιεζόμενους, ότι τίποτα δεν θα κερδίσουν αυτοί απ' τις προσαρτήσεις, κι' απ' την καταλήστευση των ήττημένων λαών με τις πολεμικές αποζημιώσεις.

'Υπερασπίζει το δικαίωμα αυτοδιάθεσης για κάθε εθνική μειονότητα, μέχρι πλήρη αποχώρισμό. 'Υποδειχνει στους καταπιεζόμενους της Κύπρου και των Δωδεκανήσων, την πάλη για την αυτόνομή τους.

Στα προγράμματα της «ειρήνης» των ιμπεριαλιστών αντιτάσσει το πρόγραμμα των ΕΝΩΜΕΝΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

'Η έλέφτερη, άβιαστη, χωρίς καταναγκασμούς και δίχως στρατοκράτηση έκφραση της θέλησης καταπιεζόμενων έθνότητων μπορεί, και πρέπει, να γίνει σεβαστή, όση λύση όλων των διαφορών ανάμεσα στους λαούς. 'Αλλ' αυτό δεν είναι δυνατό να γίνει, παρά μόνο μέσα στα πλαίσια του σοσιαλισμού.

Μόνο άμα το προλεταριάτο αντιπαρατάει στις εθνικιστικές και σωβινιστικές λύσεις, το διεθνιστικό του πρόγραμμα, και η Εύρωπη στηριχτεί στην οικονομική ένοπληση, στη σχεδιασμένη οικονομία και το σοσιαλισμό, μόνο τότε θα θεμελιωθεί η μόνιμη ειρήνη, η άδελφική συνεργασία όλων των λαών, και η πρόδοος του πολιτισμού μας!

(«ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ»— 1946)

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ — 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ

(ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ «ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ»)

ΟΠΩΣ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΜΕ !

'Ανοιχτή 'Επιστολή προς το Συνέδριο, τη Κεντρ. 'Επιτροπή και τα μέλη του Κομμ. Κ. της Γιουγκοσλαβίας

(ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΙΑ Η ΚΑΘΑΡΣΗ!)

(Από το προηγούμενο)

'Η κομμουνιστική πειθαρχία, έτηρείτο χωρίς δια μέσων τον έθνοεπισμό του αγώνα και της επαναστατικής νίκης. Τα έθνοκομικά προβλήματα, του κόματος, άδμα και κατά την έποχή της κομμουνιστικής διεθνούς, έουθμίζονταν κατόπιν έλευθέρων συζητήσεων. Οι πιο σπουδαίες αποφάσεις, παίρνονταν με βάση τις πιο αποτελεσματικές πεποιθήσεις, βγαλμένες απ' τη πείρα και συνείδηση των αγωνιστών. Το κόμα ήταν στενά συνδεδεμένο με τις τάξεις και όλόκληρο το προλεταριάτο συμμετέχε στη διαχείριση του κράτους και της κρατικής οικονομίας.

Σήμερα ό' αυτά έχουν αλλάξει στη Σοβιετική Ένωση. Τα σόβιετ έχουν διαλυθεί. Οι έργατες δεν έξασκούν ούτε τον έλάχιστο έλεγχο άπάνου στα έργοστάσια, και ύπέκυψαν

πιτυχίες της 'Οκτωβριανής 'Επανάστασης στη Ρουσία, είναι ότι έπέφερε την εξέλιξη της μεσαίας και άνώτερης μόρφωσης σ' όλα τα παιδιά τους έργατες και τους πτωχούς χωριάτες. Δεν μπορείτε να ξεχάσετε ότι έχουν, κάλας, περάσει όγτώ χρόνια που η Ρουσία Κυβέρνηση κατάργησε αυτό το προοδευτικό σύστημα, και έπανεφερε το σύστημα πληρωμής για τη μεσαία κι' άνώτερη μόρφωση, πρόνομο κάγοντας έτσι τη μόρφωση για τα παιδιά των μελών του κόματος και των μικροαστών, — που έχουν πάλι ξαναπληθύνει άρκετά—ρίχνοντας έτσι στην ήμμιμάεια τη πλειονότητα.

Δεν είναι αυτό η καλύτερη απόδειξη ότι οι ήγέτες του Ρουσικού κράτους και του κόματος έπαψαν από το να θαδίζουν προς το Σοσιαλισμό,

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ που ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ τον «ΕΡΓΑΤΗ»!

Με τις επανειλημμένες έκκλησεις μας έκθέσαμε τη δύσκολη οικονομική κατάσταση της έφημερίδας μας : ένα μόνιμο κατάντηκό έλλειμμα, μπουκοτάς της κυκλοφορίας, αύξηση των γενικών της έξόδων. Αυτή η δύσκολη κατάσταση μας κάνει να αντιμετώπιζουμε την αύξηση της τιμής του φύλλου σε 2 γρ. και που δεν θα το θέλαμε. 'Υπάρχει όμως ένας τρόπος να το αποφύγουμε : Με την υπέρνταση της προσπάθειάς μας να στείλουμε την οικονομική μας συνδρομή, τον έρανο μας και τον έρανο των φίλων του «ΕΡΓΑΤΗ».

Κάθε γρόσι που δίνεται είναι μία πολύτιμη ένίσχυση.

Ας ριχτούμε όλοι μας σ' αυτή την προσπάθεια :

ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ !

στις αθέμιτες τάσεις των ήγέτων. Τα ήμερομίσθια τους, (των γραφειοκρατών) είναι πιο ψηλά απ' εκείνα που πληρώνονται στις καπιταλιστικές χώρες. Τα κομμουνιστικά μέλη παίρνουν μισθούς τόσο ήμηλούς, όσα είναι τα κέρδη ενός μικροαστού. Μία άβυσσ χωρίζει τις συνθήκες ζωής της εργαζόμενης τάξης από τις συνθήκες ζωής της γραφειοκρατίας, που διαχειρίζεται την οικονομία του κράτους. 'Η γραφειοκρατία αυτή, έχει έντελώς στραγγάλισει τη δημοκρατία μέσα στο κόμα. 'Απομάκρυνε και δολοφόνησε όλους τους πειλομένους μπολσεβίκους, και μετέτρεψε το κόμα σε όργανο προφίλαξης των δικών της προνομίων, και έπαψε, έτσι, το κόμα να είναι το όργανο του διεθνούς κομμουνισμού.

'Η γραφειοκρατία αυτή έχει γίνει τώρα μία ξεχωριστή τάξη, που διαφυλάττει τη θέση της τόσο ζήλοτυπα από τους εργαζόμενους της δικιάς της χώρας, όσο προσπαθεί να διαφύλαξει, πάλι, τον ίδιο τον έαφτοίλη της επιτιθέμενη έναντίον σας.

Μία από τις πιο άξιοσημείωτες επιτυχίες σας στη Γιουγκοσλαβία, καθώς και μία από τις πιο άξιοσημείωτες έ-

και έχουν δημιουργήσει μία όπισθοδρομική κατεύθυνση προς μία κοινωνική αναστροφή, συνεχώς αύξανόμενη.

Είναι η ύπαρξη των γραφειοκρατικών προνομίων στη Ρουσία — που οι ήγέτες του κομμουνιστικού κόματος της ΕΣΣΔ, μακριά από το να τα καταπολεμάνε, τα διαφυλάττουν ασυστηματικά — που έξηγά την ιδεολογική μομφή που προέκυψε από τον έμφυλισμό αυτής της ήγεσίας.

Από την έποχή του Λένιν η ήγεσία του Μπολσεβίκικου Κόματος και της κομμουνιστικής διεθνούς, κι' όταν ακόμα ήταν αναγκασμένοι να διαπραγματεύονται με ισχυρούς ιμπεριαλιστές, διακηρύχνανε, πάντοτε δημοσίως, ότι ο καπιταλισμός και σοσιαλισμός είναι δυό άσπιμίσθια καθεστώτα. Δεν έπαψαν ούτε στιγμή να καλούν τους έργατες όλων των καπιταλιστικών χωρών να ρίξουν τη δυναστεία των εκμεταλλευτών τους, και να τους προετοιμάζουν για δράση.

(Στη 2η σελίδα)

ΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΜΑΣ!

ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΤΟΥΣ
ΟΙ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΣ ΓΝΟΙΑΖΟΥΝΤΑΙ

Κι' "ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΗΝ 'Απελευθέρωση!

(ΜΑΚΡΙΑ ΑΠ' ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ
ΚΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ)

Στη Λάρισα έγινε — όπως και σ' όλες τις πόλεις — συλλαλητήριο και παρέλαση. (Για την «Ένωση με την Μητέρα Ελλάδα» για «Ενότητα, Σημειολογία δράσης», για τον «άντικεραλιστικό αγώνα» κ. τ.ο.κ.).

Φαίνεται, όμως, οι «ήμέτεροι» του «εργατικού» κόμματος — Αζέλ είναι διασημμένοι, και ούτε πάτησαν στο συλλαλητήριο.

Την ώρα που οι άλλοι, παροτρύνονται από τα «χρυσά» και «κόκκινα» λόγια των «Αελλών», παρακολουθούν το συλλαλητήριο, αυτοί (οι «ήμέτεροι») — και θάναι και οι πιο συνεδητοί — έβγαναν το περίπατό τους στις «Φονιστικές».

Αν είχαν «δίκιο», «Ερσπότε» θα περιφέρονταν σε πανηγύρια.

«Ακούσαμε και μερικούς, με τα ίδια μας τ' αργία, να κάνουν, ανάμεσα στ' άλλα, και το παρακάτω διάλογο. (Χωρίς να νάναι δυνάμεις έμας, ούτε στον έπνο μας, το χωριό δίσταζε χωριό δίσταζε):

— Γιατί δεν πιάς, φίλε, στο συλλαλητήριο;...

— Γιατί να πάω, ρε;!

— Μια είναι μέλος του κόμματος...

— «Ακούσε, συνάδελφε!»: Το 47 που θα βγάλαμε αρχι-επίσκοπο ενάντια ένα σωρό συλλαλητήρια και παρελάσεις, και φτάσαμε, μάλιστα, και στο σημείο που θα ξεσπούσαμε πιά, πραγματικά, ενάντια στη Κυβέρνηση για να μιάς δοθεί με το ζόρι η Ένωση.

Μα σ' εκείνο ακριβώς το σημείο στρίψαμε, κι' αρχίσαμε άλλα πανηγύρια (γιατί μέχρι σήμερα μόνο πανηγύρια κάνουμε) για την «Αντικυβέρνηση» πιά.

Πάει καλά... «Όλοι, άλλοι λίγο, άλλοι πολύ, καταλάβαινε ότι ήταν πιο σωστό να ζητήσουμε την «Αντικυβέρνηση»! Γιατί, τουλάχιστο θα βγάλαμε μια κυβέρνηση ντόπια, που σιγά-σιγά θα καταφέρναμε να

μιάσουμε και λίγους δικούς μας σ' αυτή τη Κυβέρνηση, και θα υπερασπιζόματε λίγο την εργατική τάξη του τόπου μας.

Μπήκαμε, τελοςπάντων, στον αγώνα για την «Αντικυβέρνηση». Αρχίσαμε πρώτα — και πάλι — τα γνωστά πανηγύρια (συλλαλητήρια, διαμαρτυρίες, νόμιμες παρελάσεις, κ. τ.ο.κ.) και, μετά, μπήκαμε στο πρώτο στάδιο του μαχητικού αγώνα.

Πήγαν κι' άρχισαν φυλάκιση.

Κοίμα στο κόπο τους! Πού να ξέρουν οι καίμενοι πώς άλλαξε η πολιτική ενός κόμματος τόσο γρήγορα...

Και τώρα ξαναζητάμε την Ένωση!... Και ξέρεις το γιατί;!

Σκουρύναν τα πράγματα τόσο πολύ, που αν συνεχίζαμε τον αγώνα για την «Αντικυβέρνηση», υποχρεωτικώς και οι άλλοι ήγέτες θα πήγαιναν φυλάκιση μαζί με τους τέσσερις — πέντε...

Και έτσι τα έμειναν πόστα θάμεναν αδειά, και θα τα καταλάμβαναν αυτομάτως άλλοι!

Και τότε που θα σταθούν οι άλλοι, όταν θα βγούν από τη φυλάκιση;!... Να πάν άρχατες;!... Δε συμφέρει!... Αφού καλά περνούν εκεί που είναι, γιατί να βάλουμε μπλεδάδες στο κεφάλι τους, και να χάσουν τη θέση τους;!...

Καλώς ήταν ο τόπος μου, και άκουσα άρχατα. Πού, όπως ούτως, όμως, ήμωνα βέβαιος πως θα τάχαγα. Γιατί ξέρω και γώ (όπως κι' ο τελεφταίος άνθρωπος) τι θα πει Σταλινική μεταγαποντία.

Θάκουγα κι' άλλα, μα κείνη τη στιγμή στράφηκε η παρέλαση απ' το γύρο που έκανε... Και οι φωνές έκαναν τους συνημλητές να σταματήσουν, και να φύγουν!...

Τό... μεσημέρι έφτασε κι' άλλωστε!...

(20 του Φλεβάρη του 49). ΣΚΛΑΙΩΤΗΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ

Εμάς κι' έμεις

ΑΣ ΛΕΙΨΟΥΝ!...

Οι καθημερινές μας αγωνίες

Σύντροφοι του «ΕΡΓΑΤΗ», διάβασα το άρθρο σας της έκδοσης της 13 του Φλεβάρη 1949 και συμφωνώ με κείνα που γράφει ο «Πολίτης του Βασιλείου» πάνω στο ζήτημα του ήλεχτο-καυ ρεζύμιος:

Πραγματικά το ήλεχτο καυ ρεζύμι παρουσιάζει ελπίδα πολυτελείας. Για τον απλοϊκό λόγο που δε θα μπορούσε να το χρησιμοποιήσει για απίστευτες σκοπιές, ούτε με τα 4 γρ. το κιλόδατ.

Ένας φτωχός οικογενειάρχης χρησιμοποιεί μήνα με το μήνα 1 τενεκέ πετρώλαδο, (που στοιχίζει 6 σελίνια) για να μαγειρέψει.

Αν θέλουμε να χρησιμοποιήσει ούτοια, με μια μαγειρική ήλεχτο-καυ συσκευή των 1000 κιλόδατ, σημαίνει:

Σε δυό ώρες που θέλει να ψη-

θεί το φαί θα καταναλώσει 2 κι-λεβάτ, πάλι να πεί 8 γρ. Για 30 μέρες 240 γρ. Κι' αν μαγειρέψει 2 φορές τη μέρα, 480 γρ.

Φυσικά όταν ένας μπορεί να μαγειρέψει με 8 σελ. το μήνα, θάνα άνόητος να μαγειρέψει με ούτοια, πάλι να πεί με 26 σελ. 6 γρ., ή ακόμα 53 σελ. 8 γρ.

Δηλ. κοντόλογος αν πρόκειται να έσφαληθεί, ακόμα μια φορά, ή σφαλή του λαού «στολίζε» ο κοίτσας άηδόνι, ή «το σκονί του χωριού» μονό δε φτάνει, και δι-πλό φτάνει...» κλπ., ως λείπουν όλες οι μηχανικές πιο πάνω..... «εϊκόλεις»...

Συντροφικά,
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ
ΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
(25 του Φλεβάρη, του 49)

'Ανοιχτή 'Επιστολή

(Απ' τη 1η σελίδα)

Έβλεπα πάντοτε την εσω-τερική και έξωτερική πολι-τική της ΕΣΣΔ ως βάση στρα-τηγικής για την παγκόσμια σοσιαλιστική επανάσταση, και θεωρούσα ως πρόωπο καθή-κον τους να βοηθάνε, όσο ήταν

δυνατό, τα κομμουνιστικά κόμα-τα άλλων χωρών για να χρησι-μοποιούν κάθε επαναστατική διάθεση που προσφέρονταν να ανατρέψει το καπιταλισμό.

Είμαι άληθης ότι ο Λένιν και οι ήγέτες του τότε Μπολσεβί-κου Κόματος και της κομμο-

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Διευθυντής: Διεύθυνση:
N. W. Posthumus Keizergracht 264
καθηγητής. Amsterdam—C.

Telef: 35.713

29 του Νιόβρη του 48 (1)
Προς τη Διαχείριση του «Εργάτη»,
Αγ' Αντωνίου 1, Λεφκοσία, Κύπρος.

Αγαπητέ Κύριε,
Ένας δικός σας φίλος μάς δίνει, από και-ρό σε καιρό, το περιοδικό σας «Εργάτης».

Έχομε τώρα:
22 τ' Αθγούστου, 29 τ' Αθγούστου,
5 του Σεπτεβρη, 12 του Σεπτεβρη,
10 τ' Οχτώβρη, 17 τ' Οχτώβρη, και
24 τ' Οχτώβρη. (2)

Είναι πάντοτε καλύτερο, όπως ούποτε, να παίρνομε τα περιοδικά άπεφθείας για το θά-εφχαριστησόμε, πάρα πολύ, αν μάς κάνετε τη καλωσύνη να στέλνετε στο Ίνστιτούτο μας τρία αντίτυπα κάθε φορά.

Το Ίνστιτούτο μας ήταν, πριν απ' το πό-λεμο, ένα διεθνές κέντρο για τη σπουδή της κοινωνιολογικής ιστορίας. Η βιβλιοθήκη πε-ριέχει, ανάμεσα στ' άλλα, μια μεγάλη και πολ-ύτιμη συλλογή από περιοδικά. Διαρκούντος του πολέμου όλες μας τις συλλογές μάς τις κλέψανε οι Γερμανοί.

Το Ίνστιτούτο πρόσφατα ξανάνοιξε, α-φού έχει αναποχτήσει ένα σημαντικό μέρος απ' τα βιβλία του και τα ντοκουμέντα του. Προσπαθούμε να χτίσουμε το Ίνστιτούτο και πάλι, κι' ελπίζομε ότι το ίδιο θα γίνει, άκόμα μια φορά, το κέντρο, στη Δυτική Έβρώπη, ό-που είναι μαζεμένα όλα τα βιβλία, τα περιοδι-κά κι' ενδιαφέροντα ντοκουμέντα των κοινω-νιολογικών κινήματων, των κοινωνιολογικών ομάδων των πιο ποικίλων τάσεων. Το Ίνστι-τούτο θάνα άνοιχτο καθεμέρα, και όλο το ό-λικό είναι λείτερο στη διάθεση τους σπουδα-στές, και τους εργάτες της έρευνας.

Λυπούμαστε να σας πούμε ότι οι οίκο-νομικοί μας πόροι έχουν περικοπεί, σε τέτοιο βαθμό, ώστε δεν είμαστε ίκανοί να σας προ-σφέρουμε καμιά πλερωμή. Αλλά ελπίζομε — ότι έχτιμάτε τη σπουδαιότητα, του πως θάχετε το έντυπο σας σ' ένα κέντρο κοινωνιολογικής ιστορίας.

Με πολλές εφχαριστίες για τη προβλεπό-μενη έβγενικιά σας βοήθεια, για την άνοι-κόμηση του Ίνστιτούτου μας,

διατελώ δικός σας ειλικρινώς
(υπογραφή)

N. W. Posthumus

Βιβλιοθηκάριος.

(1) Αργήκαμε τόσο (να το δημοσιεύουμε) γιατί — πανκλόα — δεν είχαμε ΑΝΘΡΩΠΟ να μάς το μεταφράσει (δεν άνεχόμαστε έμεις — ύπονοιεϊται — άργόμισθη γραφειοκρατία — έπως οι σταλινο-μπουρζουάδες — και δέφτερο γιατί μάς έφέβγε κάθε φορά (ένεκα της ΠΑΡΑΝΟ-ΜΗΣ — πρωταπόλα — κι' άστεϊρεφτης μαχητι-κής — τόσο πολυμέτωσης! — δουλειάς μας).

Με την εφχαίρια έτεούτη, θα μάς νειώσει κάθε καλόπιστος άνθρωπος — νομίζομε — που δέν του το δώσαμε στην ώρα του να το δημο-σιέψει — για να γίνει πασίγνωστο — ένα τόσο έν-δικέρο πράμα.

Αλλωστε — έδω που τα λέμε — πλέρια πε-ριττό το θεωρούμε — για τον ίδιο πιο πάνω λό-γο — που δίνομε άφτές τις — παραπάνους — έξη-γήσεις — και — προπαντός — στο ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ (ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟ) μας έργανο, — έπου εί-ναι ΑΦΥΣΙΚΗ κάθε ΜΠΟΥΡΖΟΥΑΔΙΚΗ πα-ρεξήγηση και άγγρισμα).

(2) Έντοκουστές τά καταφέραμε — έπιτέ-λους — (παρ' όλη τη τραγική βιοπάλη μας — που μάς στερεί και το τελεφταίο άκόμα γραμ-μότεσμο, κι' αυτό το φάκελλο άκόμα — άνκαι... «μάς επιχορήγησε ή Κυβέρνηση» («όαν πράκτο-ράς της»...) δία να βγάξομε τον «ΕΡΓΑΤΗ» μας!...!) τά καταφέραμε, λέμε, και τους συμ-πληρώσαμε όλο τον τόμο μας.

(ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ του «ΕΡΓΑΤΗ» ΜΑΣ)

νιστικιάς διεθνούς, δέν άπέ-κλειαν τη πιθανότητα της προ-σωρινής συνεργασίας με τον Ίμπεριαλισμό. Κάθε επανα-τίληψη, αντίλαμπάνεται ότι κάθε πόλεμος, και προπάντων κοινωνικός πόλεμος, της εργα-τικής τάξης ενάντιο του καπι-ταλισμού είναι επάναγκες να διακόπτεται από περιόδους γα-λήνης, διακοπών και άνακο-χών.

Αλλά, καθώς ο Λένιν έξη-γασε, — στη βιβλία του «Εξ-τρεμισμός, παιδική άσθένεια του κομμουνισμού» — «αν ή συνεργασία των τάξεων έπι-τρέπεται, πρέπει να γίνεται μόνο υπό τον όρο ότι, ή έφαρ-

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ — 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣΤροτσκυστές Κινέζοι
Συλλαμβάνονται στη Σιαγκάη

(ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ «ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ»)

ΣΙΑΝΚΑ-Γ' — 7 του Γενά-ρη του 49 — Ένώ οι ένοπλες δυνάμεις, οι δδηγούμενες από το κόμμα των Κινέζων Σταλι-νικών, θοισαμβευτικά προσω-ράνε προς τη κοιλάδα του Για-τέ, έξχωριστά τη Ναγκίν τη πρωτεύουσα του καθεστώς της Κομμουνιτάγκ, ή μισο-φασ-ιστική δικτατορία του Τσιάν-Κάι-Σιέκ, έπεριόριξε με τον άνώτατο έλεγχο της και κάνει τη πίεση πιο φοβερή στα μετό-πισθεν, και πρώτ' απ' όλα, στη Σιαγκάη, το διοικητικό κέντρο της Κίνας. Προσκηρύ-χησε 6 στρατιωτικούς νόμους, και κάθε είδος μαζικής δρα-στηριότητας κηρύχθηκε πα-ράνομη. Αλλά οι ύποθόνες, ένέργειες σε πείσμα όλων αυ-τών, εξακολουθούνε, κι' όλο και δυναμώνουν, και οι Τροτσκυσ-τές Κινέζοι διαδραματίζουν ένα σπουδαίο ρόλο σ' εκείνα τα παράνομα κινήματα. Αυτοί — μη μοιάζοντας με της λεγόμε-νης «άριστεράς» πτεόντας τα στοιχεία, όχι μόνο άφισαν τους σταλινικούς μονάρχους νειούς, όχι μόνο δουλεύουνε για το γροέμισμα της Κομμουνι-τάγκ, μα και διακηρύχουνε τι πραγματικά είναι ο Σταλι-νισμός, και τη διαδομένη άπά-τη του που άγκαλιάζουνε τώρα οι μάες.

Γύρω από το θρίαμβο του Σταλινικού στρατού, και τη πιθανή πτώση του καθεστώ-τος του Τσιάνγκ-Κάι-Σιέκ, ή Κομμουνιστική Λεγεώνα της Κίνας (Διεθνιστές), μια από τις Τροτσκυστικές ομάδες, έ-

ζων γενικά, κι' απ' έπίθεση του Σταλινικού στρατού μερικά.

Πρέπει καθαρά νάντηλη-φτούμε αυτή τη κατάσταση, να δοράσομε στη ώρα μας κι' όρ-θα, για να ξεκαθαρίσομε τους αίματηρούς λογαριασμούς μάς με τους τύρανους της Κουόμιν-τεγκ, και για να πάρομε το μέλλο μας στα δικά μας τά χέρια.

Το καθεστώς της Κομμουνι-τάγκ είναι άποκαιρό που κα-ταδικάστηκε, και θάχε το ίδιο — άποκαιρό — γροέμισμα, αν μονάχα το Κ. Κ. της Κίνας άναλοιδούσε μια όρθη γραμμή.

Έδώ και είκοσι χρόνια, άο-πίξε την άρχη, περνώντας πάνω από τους σωρούς των πτωμάτων των Κινέζων άγρο-τών και εργατών, με τη βοή-θεια του Στάλιν και των όπα-δών του στη Κίνα. Από τότε, άρχισε ένα καθεστώς που πο-ρεί να θεωρηθεί το πιο σκλη-ρό, άναίσχυτο και διεφθαρμέ-νο που έχει, μεχρικότα, γω-ρίσει ή Κινέζικη ιστορία. Σε σημαγία με αντιδραστικές δυ-νάμεις, μέσα κι' όξω απ' τη χώρα, μάς έχει στερόσει τα δικαιώματά μας και τη λευτε-ρία μας, μάς έλεψε τα συμ-φέροντά μας και έπνιξε με σφαγές κάθε άποπειρα της έ-πανάστασης μας, μπουδίζοντας, έτσι, κάθε μεταρρύθμιση και προοδευτικό κίνημα που έγι-ναν, κάθε φορά στην Κίνα, μέσα σ' αυτή τη περίοδο, και μάς έφοξε, έμας τις δουλέρ-τους μάες, στην έσχατη ά-θλιότητα και φτώχεια.

Κ' έού! σύντροφε, δέ διάβασες, άκόμα, την
«ΠΡΟΔΩΜΕΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ» ; !
(του Γέρου μας).
Μεγάλη παράλειψη !

κανε τη στάση της καθαρή σ' ένα Μανιφέστο το παραμένο Δεκέβρη. Στις 20 του μήνα εκείνου, τα μέλη της στρατο-κινητοποιήθηκαν, και πολλές χιλιάδες, απ' εκείνα τα ντο-κουμέντα τοιοκολληθήκαν σε έργοστάσια, σκολιά, στρατώ-νες και άλλα σπουδαία χτίρια. Αυτό προκάλεσε μεγάλη αντί-δραση, κι' ανάμεσα στις μά-ες, κι' από τις άρχές της Κομ-μουνιτάγκ. Σαν άποτέλεσμα, δυό μέλη συλλφθήκανε, και τρεις σύντροφοι παρατρίχα γλυτώσανε. Αυτό, φυσικά, ή-τανε ένα μικρό χτύπημα στην όργαση μας, αλλά ή πολι-τική έπιτροπή, που δρέφαμε απ' αυτό, πολύ πιο μεγάλη. Απ' αυτό τ' άλλο γεγονός, ύσα οι Σταλινικοί διαδώσανε δηλ. οι Σοκοφαντίες τους — ό-τι: ο Τροτσκυστές το σκάσα-νε για το Χονγκόνγκ και τη Φορμόζα για να σμίζομε μα-ζί με τους πλουσίους κι' άνω-τατους άξιωματικούς της Κομμουνιτάγκ, μπροστά στη προέλαση του «Απελευθερω-τικού Στρατού» και, έτσι, εί-μαστε «περιστρωμένες» του Τσιάνγκ-Κάι-Σιέκ — έχουν πέ-ρα όσπρετα ξετιναχτεί.

Για να τραβήξομε άναγνώ-στες πάνω στη θέση των Κινέ-ζων Τροτσκυστών, πάνω στη σημερινή κατάσταση στη Κί-να, μεταφράσομε το ζήτημα του Μανιφέστου όλο στα Έγ-γλέζικο, ως έξης:

Προς τους εργάτες, τους φτω-χούς χωριάτες, τους στρατιώ-τες, κι' όλες τις δουλέφτες μά-ες της χώρας.

Μια νέα κατάσταση, μια ξαφνική άλλαγή, βρίσκεται μπροστά μας. Το καθεστώς της Κομμουνιτάγκ, που μάς έχει κυβερνήσει πάνω από είκοσι χρόνια, κι' έχει διαπράξει ά-λογάριστα έγκλήματα, τώρα κλονίζεται απ' το ίδιο το θεμε-λειό του, και καταδικάστηκε νάντραπεί κάτω από τη πίε-ση των άγαναχτισμένων μά-

Το μόνο πράμα που ένδια-φέθηκε, ή Κομμουνιτάγκ, ή-τανε το δυνάμωμα της πολιτικής έξουσίας της, και ή συγκεν-τρωση οικονομικών πόρων για τη Κινέζικη οικονομία και τη συμμορφότητα της ιμπεριαλι-στικής. Στ' όνομα της «Βορινής Έκστρατείας», της «Καταστο-λής του Κομμουνισμού» και της «Αντίστασης στην Ίσπα-νία» και της «Καταστολής των ληστών» πάλι, πέτυχε αυ-τή (ή Κομμουνιτάγκ) να κάνει προνομιούχους λίγους άνθρώ-πους, κι' άπάνταση τη μέγιστη πλειονότητα. Η πολιτική έ-ξουσία συγκεντρώθηκε στού Τσιάνγκ-Κάι-Σιέκ τα χέρια και της δανδίνας κλίμας του, ενώ οι ίδιες οικογένειες σφαι-τερίστηκαν το λαϊκό πλοΐτο.

Όταν ή Κομμουνιτάγκ συμ-πλήρωσε άφρό το αντιδραστι-κό σχέδιο, με τέτοια άμιατηρά μέσα, έφτασε στη τελική μέρα της άνόησης της στην έξουσία. Η οικονομική όλιγαρχία που άντεπροσώπεβε, ή Κομμουνι-τάγκ, βρήκε τον ίδιο τον έα-φρό της άντιμέτωπο των Κινέ-ζικων μαζών, ειδικά έμας τους εργάτες και τους φτωχότερους άγρότες. Βρίσκονταν σε τέτοια αντίθεση ώστε όποιοσδήποτε, μόνο να μην άνήκει στη κυ-βερνήτρα συμμορία της Κομ-μουνιτάγκ, θα πεί άμέσως ότι δ-λες οι άθλιότερες μάς και οι δυστυχίες μάς όφειλονται στη διακυβέρνηση της Κομμουνι-τάγκ, κι' ο μόνος δρόμος που θα μάς γλυτώσει, είναι να γροεμίσομε εκείνη την άτιμη κυβέρνηση.

Ναί! πρέπει να γροεμνί-σομε τη Κομμουνιτάγκ, που μπροστά σ' αυτήν την άγανά-χτηση, είναι (ή κυβέρνηση της Κομμουνιτάγκ), τελεφτάς, τις παρμονές της σφύρας της.

(Συνεχίζεται)

Περίοδος: Γ. Χριστοφόρος
Τύποις: «ΖΑΒΑΛΛΗΣ» Λευκωσία